

S'Esclop

5

Quadern cultural

II època
2,25 €

Mallorca, setembre-octubre 2002

Magdalena Vidal

Agustí Aguiló i Bordoy, Josep Albertí, Miquel Bezares, Vicenç Calonge, Àngels Cardona, Antoni J. Fuster, Manel Garcia Grau, Beatrice Goecker, Beate Hanel, Francesc Lladó, Miquel Àngel Lladó Ribas, Joan Francesc López Casanovas, Lluís Maicas, Jaume Mesquida i Sansó, Miquel Oliver Bauçà, Jordi Pàmias, Joan Pomar, Bartomeu Ribes, Rafel Serra Costa, Antònia Serrano, Guillem Simó, Àngel Terron, Maties Tugores. *Il·lustracions:* Nils Burwitz, Toni Catany, J. Coll Bardolet, Guillem À. Crespi, Joan, Toni Jordi, Marilús Miranda, Daniel Olmo, Rainelda Palerm, Yolanda Rodríguez, Gaspar Servera, Miquel J. Servera, Tudanca, Magdalena Vidal. *Disseny:* Joan Fullana

ELOGI DE BUKHARA

De Rudègui (Samarcanda, segle X)

A Josep Piera

No menten els elogis de l'escriba.
La flaire amiga que del gesmil revifa
no manca mai, tampoc és enganyifa
la brisa que del riu Moljà ens arriba.

Les arenes de l'Oxus són l'estiba
de la bondat d'Al·là, fill de califa,
que als nostres peus estèn com a catifa.
Vora les ones clares de la riba,

fins a la illada el blanc corser s'enfonsa
quan els transparents líquids del gual creua.
Bukhara tot els plaers sensuals empra,

serà el soldà ton hostel ara s'engronsa
la lluna amb el xiprer de l'horta mena,
fes rossinyol que resti ja per sempre!

PLANTA BAIXA

El nin juga amb la moixa, encara inhàbil
per omplir el vell poal de la cisterna
emprant la corriola que governa,
sense ofendre amb el xiscle de cantàbil.

Però al campet si que sabrà, més hàbil,
trobar d'entre les malves la lluerna,
hora foscant, o desmembrar la perna
del negre escarabat de vida làbil.

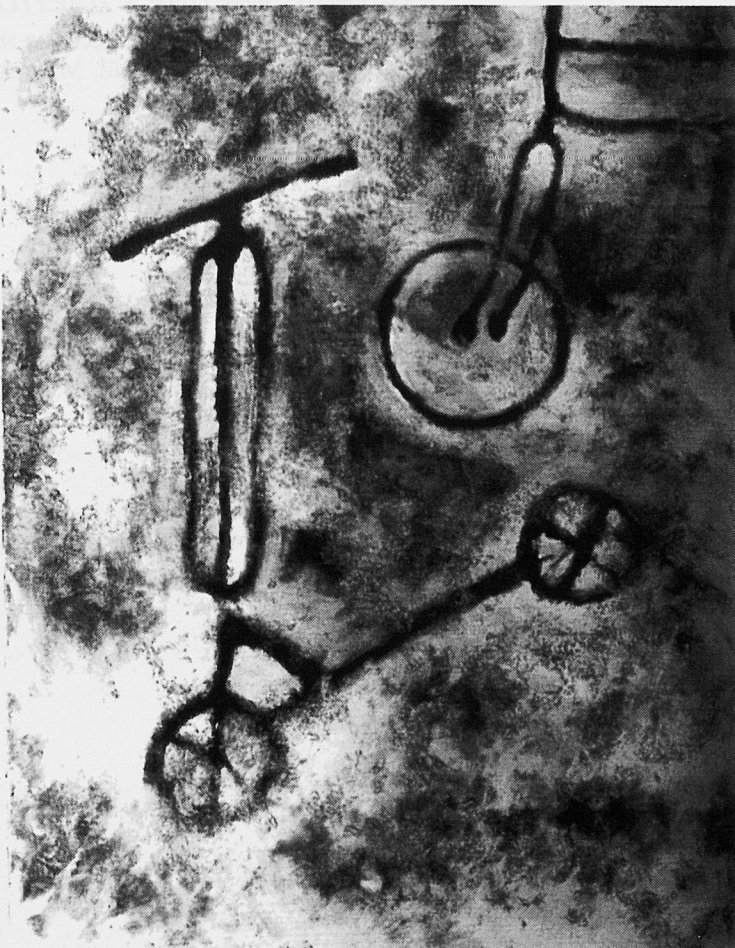
Encalçarà amb cor alegre les llagostes,
que boten ben sorpreses a la terra,
àgils animalons de l'estiu hostes

a la tanca on el món vivent s'aferra,
fins que amb suor retrobarà les mostes
que amb la set dòna l'ansa de la gerra.

Ea ja molts d'anys que no és el domicili
del que amb recança escriu el codicili.

Àngel Terron

Del poemari inèdit SONS NETS

*ALS DESSET ANYS L'AMOR ÉS MÉS PUR
I, PER TANT, MÉS MANIPULABLE*

Qui no em donava Amor
res no em donava.
Ruy Cinatti

El seny acumula tenebres,
la nafra
en orla perenne l'embolcalla,
deserts d'asfixia.

Oh! dissortada joventut
no viscuda sinó amputada
pel teu zumzeig de rosa mar i crossa
que em feia creure -miratge.
Bombolla. Mentida-
que era la importància feta aroma.

I m'utilitzares.
Per tu, paraigua de fosques,
del teu desvestir, ni el cambrer;
m'injectares, amor, el parrupeig de la follia,
Déu s'estimava en el teu dir
mentre jo era saliva innecessària.

Vicenç Calonge

Del llibre *Cant que s'interroga*
De propera aparició a la col·lecció La sínia
del Tall, d'Editorial El Tall, Mallorca

MS
MA

Marilús Miranda

setembre

setembre
és
una pluja que el vent
sota els arbres
plora

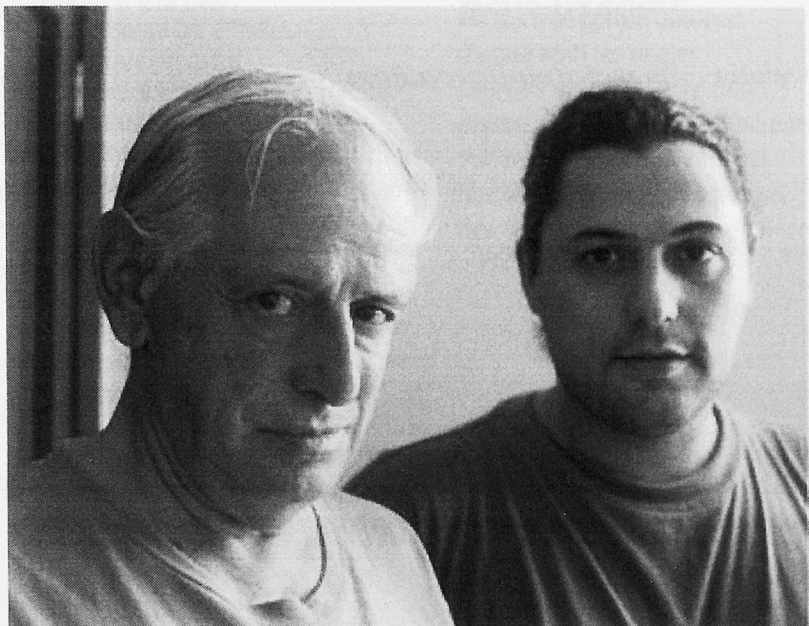
que s'imposa a
les mirades
tot
just
silenciades

que
obre
clarianes en la desesperança

que em converteix en una imatge que torna a
si
mateixa la llum que esperava trobar en els camps
florits de l
-em
dol el silenci-
'aigua

miquel bezares

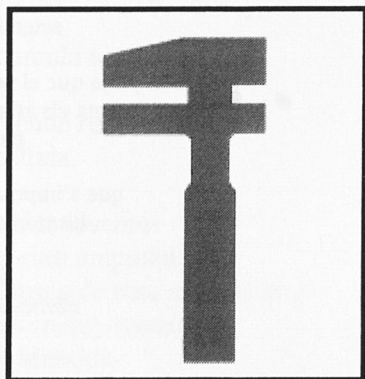
De *Versillum*
Co·llecció Balanguera
Editorial Moll,
Mallorca, 2000

Blai Bonet i Miquel Bezares, fotografia de Toni Catany (Atàviques)

Joan & Pedro

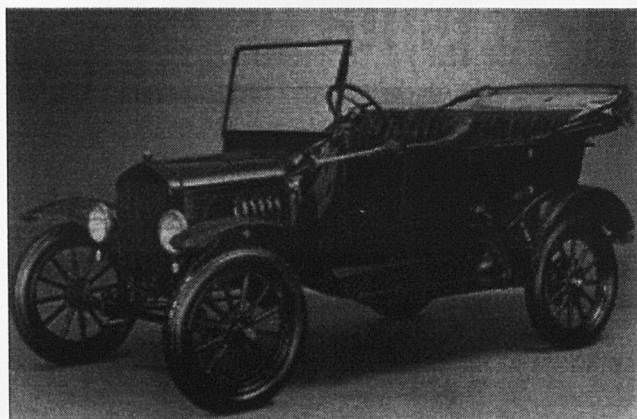
ES TALLER

**CANVI D'OLI
ESPECIALISTES EN FRENS
CÀRREGUES D'AIRE CONDICIONAT
(AC)**

**POSTA A PUNT DE MOTOR
FRENÒMETRE (ITV)
LI PASSAM LA ITV
SENSE CITA PRÈVIA**

**Telèfon i fax 971-755365
C / General Riera, núm. 25, baixos
07003 Palma
Servei en carretera 24 hores
Telèfon 971-471538**

www.comercialmallorca.com

SSAGITARI

Llibreria

**Llibreria especialitzada
en poesia**

*Posem a la seva disposició
informació sobre el nostre fons
mitjançant:*

- Llistat per autors o títols
- Llistat de novetats i incorporacions al nostre fons
- Informació telefònica:
971 - 730608
- Informació i comandes per fax:
971 - 283388
- Informació i comandes per correu electrònic:

xabraham@teleline.es

**Servei de venda amb lliurament
contra reemborsament
Servei de recerca de títols
de qualsevol especialitat**

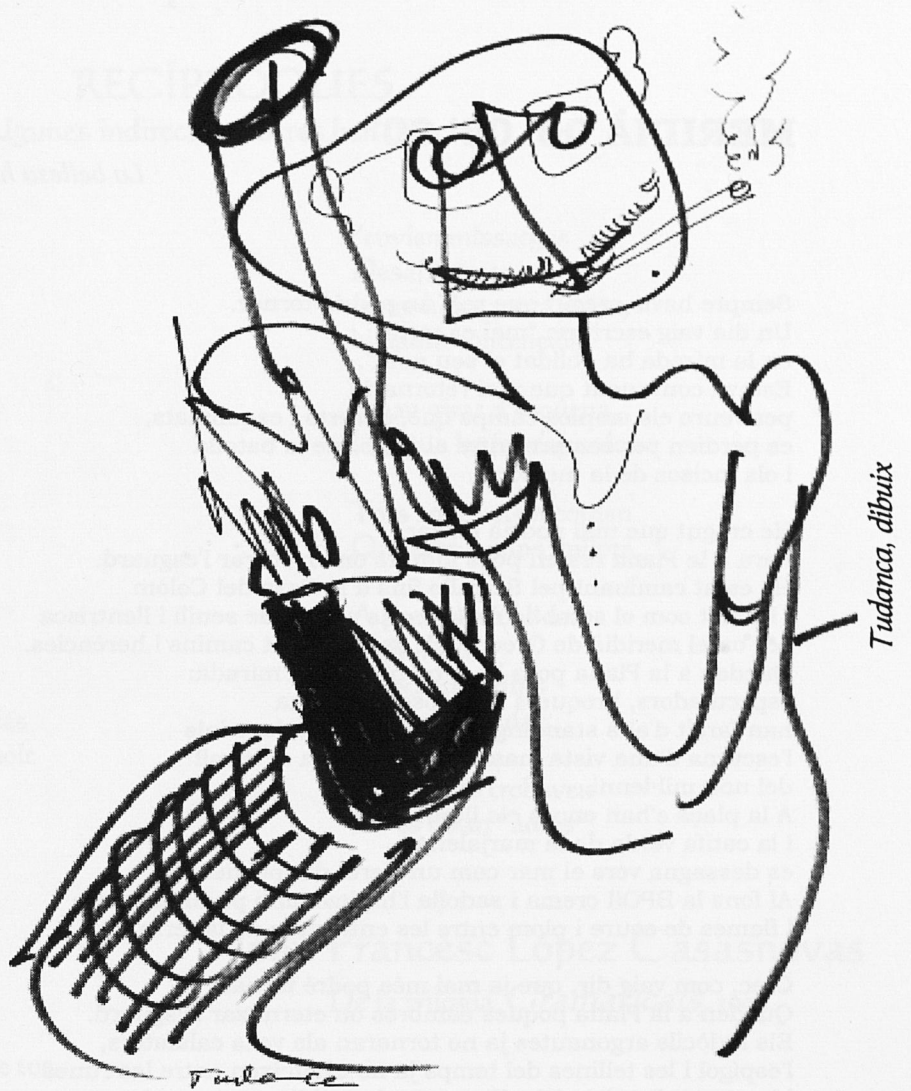
**Carrer de Joan Miró, 62
07015 Palma de Mallorca**

Pàrquing a 50 metres

PITS

Callaren totes les llunes
de la nit i tremolaren
les fosques sota la força
dels gemecs, la lleugeresa
dels sospirs, la densitat
dels silencis espessits per mirades
de plom ardent. Les paraules,
gotes de cera sobre la ferida
encesa, foradaren el desfici
d'un desig que s'esgotava
entre els crits d'una delicada,
lúcida agonia i dels dits
rajaren suc i temences
d'uns cossos que extingien
les ardències amb benzina.
Els regalims untaren les cames
d'espasme i una llàgrima de llet
llenegà per la corba dels pits.

Tudanca, dibuix

BOCA

Buides la boca de paraules
per encabir-hi el bocí de carn
que adelita la glopada. Uses
els llavis per tatuar la teva marca
a la pell del teu amant: un blau
al coll que és cop i senyal
de propietat. Ell és tot teu,
tu tota seva. Buides la boca
de saliva per glopejar-lo sencer,
empassar-te la seva ànima
fins al ventre, sentir a les genives
la seva escalfor quan es desfà
i s'ablaneix tot allò que fou pedra.
No s'esquinça el paladar amb el frec
de la carn tova i a la boca resta
el tast amarg del capoll de l'aglà.
Tens a la boca el do de dir
i a les paraules el plaer de callar.

CARN

La textura de la carn,
el sabor de la suor dins la boca,
l'orgull d'una erecció
que cerca solc on allitar-se,
el desig d'una pell
que enrampa les ditades,
els ulls que pregunten
a les ungles l'escarrinxada,
el sexe que batega la ira
d'un cor senglar que delata
sang just en el límit de vessar.
Tot el cos víctima de la ficció
de la carícia, incapaç
d'abandonar el joc
que amb trampes sotmet
l'impuls de lliurar-se
a l'esclat. I la tortura
de la carn esdevé pintura.

COS

No s'assacien els ulls
amb la mirada del teu cos.
Uns ulls de tu plens de vidre
que ragen la teva absència.
Un cos que podria dibuixar
d'esma amb les ungles
dels dits untades d'olis, tintes,
pigments de matèries orgàniques.
Puc resseguir, orb, el congost
que solca les anques i les xapa,
descobrir en el teu mapa els secrets
que amagues sota les robes.
Puc dormir dins el teu pont
tot esperant de l'alba el miracle
de sentir-me tu, fang i aigua,
tant som l'un dins l'altre.
No s'assacien els ulls només
de mirar-te sinó de tenir-te.

MERIDIÀ 00' 00' 00'*La bellesa habita allí on l'ull descansa.***Joseph Brodsky**

Sempre havia cregut que mai no podria tornar.
 Un dia vaig escriure: "mai es torna
 on la mirada ha oblidat el seu nom".
 Estava convençut que mai retornaria
 per veure els amples camps que, deserts i esquilms,
 es perdien per sempre entre el fragor de la batalla
 i els incisos de la memòria.

He cregut que mai podria tornar.
 I ara a la Plana resten pocs indrets on arrecerar l'esguard.
 He estat caminant pel Serrallo fins a la Cova del Colom
 i he vist com el sofre ha malmés els camps de senill i lletrisca
 per on el meridià de Greenwich havia dreçat camins i herències.
 Queden a la Plana pocs llocs on habitar la mirada:
 especuladors, broquers i mafiosos de mena
 han farcit d'alts standings i de polígons industrials
 l'escuma d'una vista massa cansada sota el vitrall
 del nou mil·lenni.

A la plaça s'han encès els llums
 i la catifa verda de la marjaleria
 es dessagna vers el mar com un rierol d'espurnes.
 Al fons la BPOil crema i sadolla l'horitzó amb pudor de sofre
 i flames de coure i plom entre les entranyes de la terra.

Crec, com vaig dir, que ja mai més podré tornar.
 Queden a la Plana poques cambres on eternitzar l'esguard.
 Els indòcils argonautes ja no tornaran als vells calafaters,
 l'espígol i les tellines del temps ja no existeixen entre les runes
 i les escombraries dels dies: sols el meridià ens recorda
 que som habitants d'un somni bastit entre el llefre i el paradís,
 que som captaires d'un món on la cendra i el sol
 enderroquen les mateixes penúries
 i on l'alba serva dels cors les mateixes fulgències.
 Queden a la Plana pocs indrets on arrecerar la mirada
 mentre l'abocador del port vomita ferum i melsa
 entre les ones dòcils que abans es podien veure des del Grau
 i ara no són sinó un tòpic malmès per a turistes sexappeal
 o per a la gernació que omplirà els multicinemes i els
 fats foods
 més neoromàntics i neoliberalers i especulatiu
 del nou mil·lenni.
 Mentrestant, a ciutat la ignominia sotmet mots i segles
 entre un esclavatge de silencis i renúncies;
 mentrestant, a la meua ànima, un regust de mort i de desolació
 desfà el miratge on encara guardava un poc d'innocència
 entre les empremtes de l'ànima i les pupil·les del foc.

Crec que encara que torne aquests ja no seran els indrets de la paüra:
 els ulls amb què respiràvem la bellesa se'ns han fet durs i indòcils,
 farcits d'aquella crosta que sols tenen els cors malmesos
 entre les runes i els records del seu món.
 Al bell mig de les vies i més enllà de les ombres
 Greenwich cus el fil daurat que uneix goles i retorns,
 aquest cordó umbilical que ens basteix sendes i paraules
 entre les fronteres imaginàries d'un mil·lenni que, inhòspit,
 serva de les llàgrimes i de les promeses tots els dubtes.

Manel Garcia Grau

RECÍPROQUES

(Algunes indirectes i altres ben directes)

Es troben
Es veuen
Es miren

Es cerquen
S'escrïuen
S'enyoren
S'encalçen

S'estimen
Es besen
S'enganxen
S'enfilen
S'enfloquen
S'estimen més
S'estimen molt

S'estiren
Es tiren
Es casen
S'embruten

Es foten
Se'n foten
Se'n foten de tot.

S'increpen
S'esbronquen
S'empenyen
S'enganen

Es barallen
I s'estiragüissen

Es befèn
Es venten
Es trenquen
Àdhuc es fan mal

S'odien
S'ho diuen
I es diuen de tot

Se'n van un de l'altre
I se'n duen
Les coses, el mobles,
Les fotos dels dos
Es parteixen peres
I cartes
D'amor i desamors

S'envien missatges
Desafiadors
(si no hi ha acord mutu,
hi haurà contenciós)

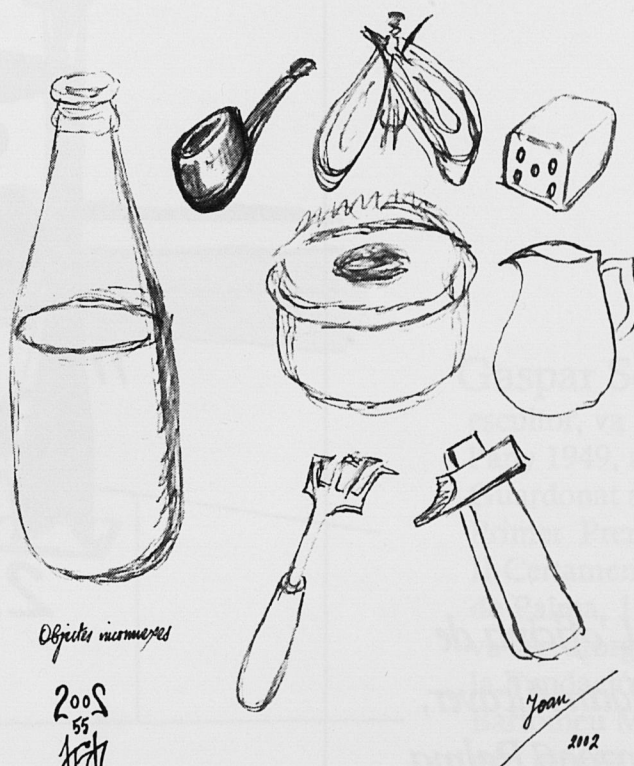
S'han girat d'esquena
I l'aigua ha fet dos solcs

Tots sols, sols recorden
Que eren temps millors

A poc poc s'obliden
S'allunyen
S'encerclen dins
Coves -la vida...

Si demà es trobaven
Ni es diran "adiós".

Joan Francesc López Casanovas

De la trilogia *Gramaticals*, 2001

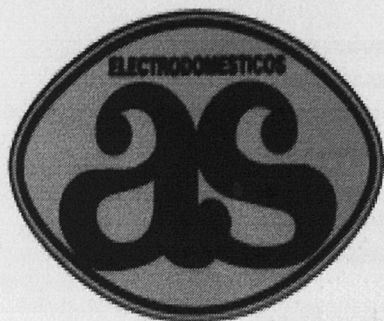
Objectes inconnexes

2002
55
JFLJoan
2002

Objectes inconnexes, dibuix de Joan

TELEVISIÓ, RÀDIO, VÍDEO, HIFI,
FRIGORÍFICS, ELECTRODOMÈSTICS

RED ELITE DE ELECTRODOMESTICOS S.A.

*Plaça Abu Yahya, núm. 1.
Telèfons: 971-751269,
971-205013,
971-206214.
07003 Palma de Mallorca*

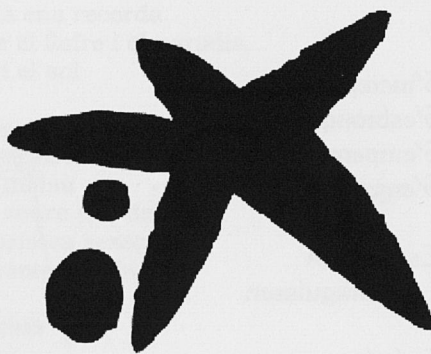

Botiga de pell

ARTICLES DE REGAL

Avinguda Peguera, 66
Local 7
Peguera-Calvià-Mallorca

Telèfon 971-686709
Fax 971-687942
Pep-Toni @ wanadoo

"la Caixa"

*220 oficines
al seu servici*

*La 1ª xarxa bancària
a les Illes Balears*

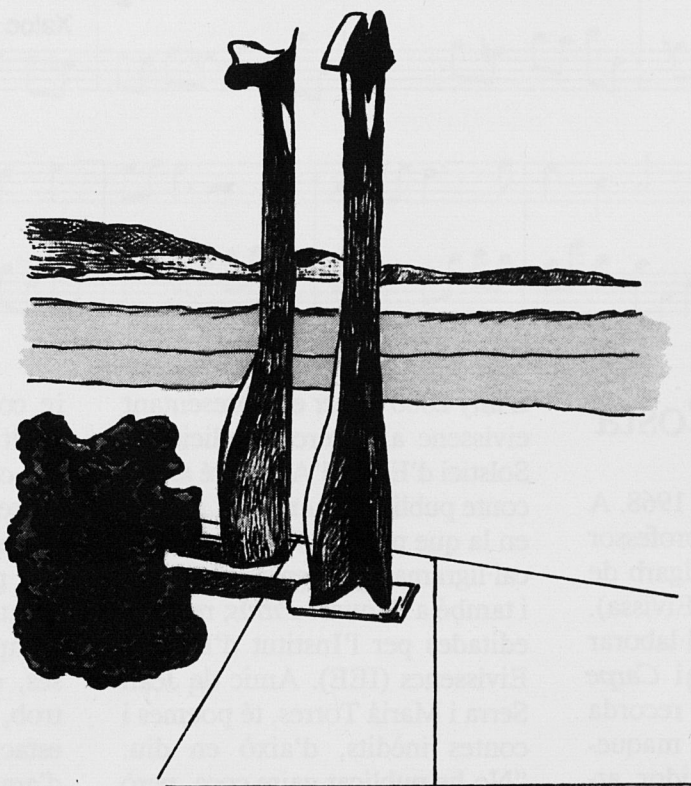
*L'oficina de
Joan Alcover,
07006 Palma,
al seu servici*

JOAN

Escultures en ferro, mirant a davanter,
de Gaspar Servera.
Maig 1997

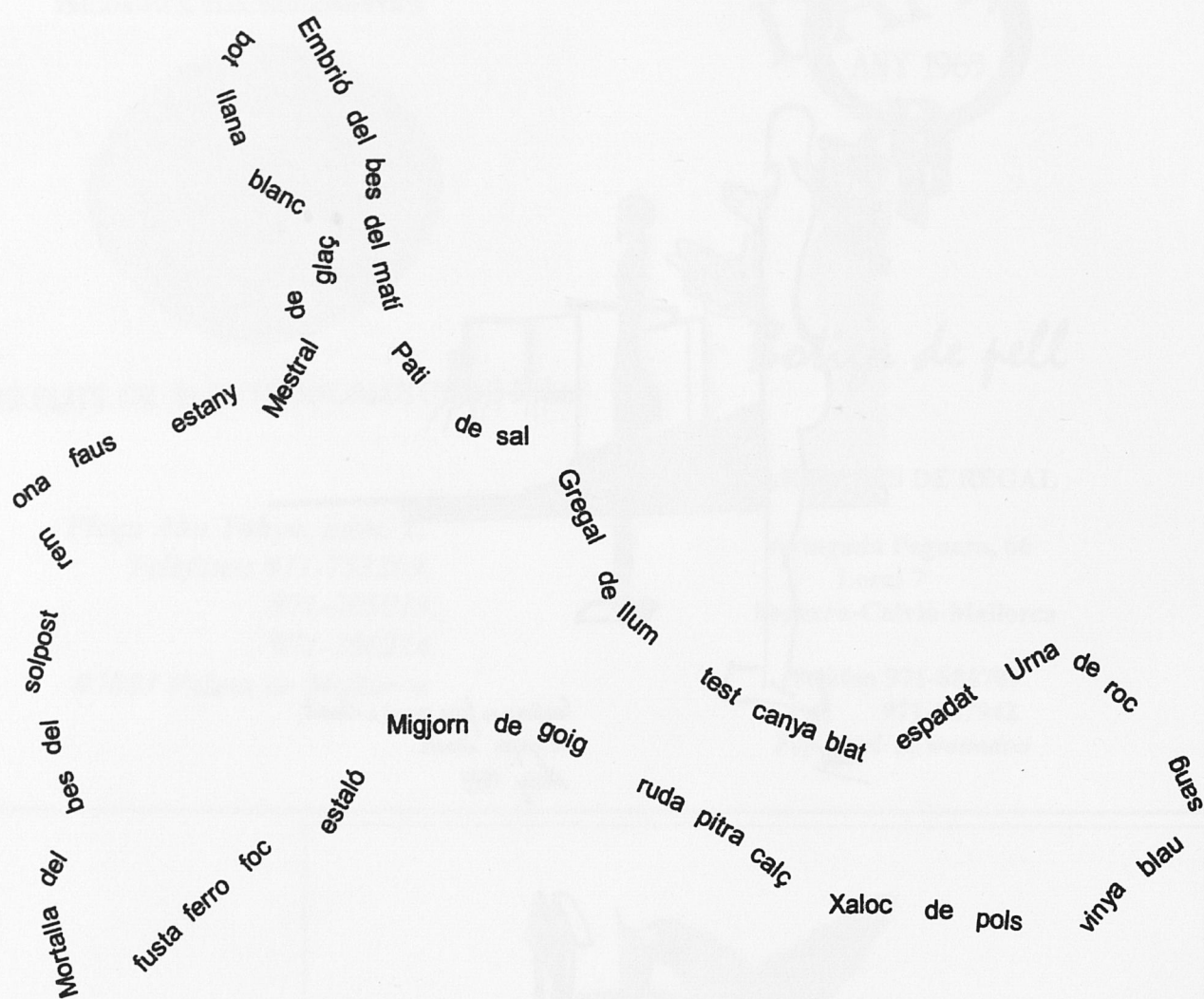

Escultures de Gaspar Servera, dibuixos de Joan

Gaspar Servera, escultor, vist per Joan
Maig 1997

Gaspar Servera, escultor, va néixer, l'any 1949, a Porreres. Guardonat amb el Primer Premi al II Certamen Ciutat de Palma, 1986, que va ser atorgat per la Fundació Bartomeu March, per la seva obra *Badai matinal*

Rafel Serra Costa

Rafel Serra Costa

Va néixer a Eivissa l'any 1968. A l'actualitat, exerceix de professor de tecnologia a l'IES Algarb de St. Jordi de ses Salines (Eivissa). Entre 1994 i 1999, va col·laborar amb els fanzines *Antea* i *Carpe Diem*. D'aquella època, recorda que --a més de fer-hi de maquettista, comercial, distribuïdor, articulista, narrador, entrevistador, redactor, etcètera-- "de vegades, a més a més, també em tocava anar a comprar les cervesses..."

L'any 2000 va ser el representant eivissenc a la tercera edició de Solstici d'Estiu d'ACA i té algun conte publicat a la revista *Eivissa* en la que publicà *Formentera*, el cal·ligrama, que reproduïm aquí, i també a l'anuari *Pitiús*, revistes editades per l'Institut d'Estudis Eivissencs (IEE). Amic de Jean Serra i Marià Torres, té poemes i contes inèdits, d'això en diu: "No he publicat gaire cosa, però tenc més producció del que sembla: potser si ho ajuntàs tot completaria dos o tres llibres de poemes i contes. Pura peresa de treu-

re coses del calaix, diria jo...". Molt afeccionat a l'astronomia, ens comenta: "Em passo les nits sense núvols de divendres i dissabtes (i alguna altra que no hauria) pujat d'alt d'un terrat d'un garatge de Sant Josep, en bona companyia, observant nebuloses, cúmuls estelars i, quan el trob, algun cometa erràtic i/o estació espacial". Prova fefaent d'aquesta afició es que va fer una llarga entrevista a l'astrofísic formenterer Josep Torres, que va ser publicada per l'IEE.

R.

Àguila viva

♩ = 63

mp

1

5

9

13

17

*Àguila viva I. I**Guillem Simó*

NOTA: Aquesta partitura, original de Guillem Simó, era la que havia d'acompanyar el poema amb el mateix títol aparegut al nº 2, *Il època*, de *S'Esclop*, març-abril de 2002, pàgina 10, i no el fragment musical que per error s'hi va filtrar.

El cant de la Sibila (1)

“Al jorn del Judici
parrà qui haurà fet servici”

Si han transcorregut mil anys des que trobam els primers vestigis d'aquesta musica, que prengué cos en les fonts mateixes de la nostra civilització, encara cal que reculem molt més en el

temps, fins al finals del segle VI a.C., per trobar-hi les primeres referències a aquestes estranyes Sibilles, éssers semidivins, capaços de predir els esdeveniments futurs i posseïdors del poder d'endevinar, otorgat per Apol·lo. Les més famoses del món oriental i grec foren les de Marpès o Hel·lespòntica, la Sibila Eribraca de Jònia, a l'Àsia Menor, i, principalment la Dèlfica. Entre els romans, fou molt coneguda la Sibila

Cumana, de Cumes, que esdevingué l'oracle oficial dels patricis fins a la consolidació de l'Imperi. Al llarg dels segles, hi haurà una gran profusió de profecies sibil·lines fins el punt que els sacerdots anaven a Roma per estudiar les diferents versions i trobar-hi, en el temple Júpiter Capitolí, les solucions en difícils circumstàncies.

L'acumulació de tants d'oracles, obligà August a fer-ne una selecció i, revisant-los, va manar que se'n cremassin més de dos mil volums. El prestigi de les profecies era tan gran que encara varen ser respectades pels primers emperadors cristians.

L'Església cristiana, en els seus primers tres segles, mantingué una actitud de clar recel front a la religiositat pagana, però, -després de la Pau de Contestí- oberta als creients de cultes idolàtrics, així mateix, s'esforçà en veure una certa preparació a Crist i l'Evangelí en multitud d'elements del paganisme. En els oracles de la Sibila de Cumes, que Virgili glossà en la IV ègloga de les *Bucòliques*, els cristians cregueren veure un anunci del naixement del Senyor, en especial en evocar l'última edat de la profecia de Cumes: “*Heus aquí que recomença*

l'ordre dels segles. Ja torna també la Verge, torna el regne de Saturn. Una nova generació devallà des d'alt dels cels”. No és sorprenent que els primers cristians conservassin el mite de la Sibila en

recuperar-lo com a oracle de la segona venguda de Crist amb motiu del Judici Final i de la fi del món. Però el que resulta vertaderament extraordinari és la presència d'aquesta mitologia durant l'Edat Mitjana i el Renaixement en alguns països i, sobretot, la persistència ininterrompuda fins els nostres dies a les illes Balears i a l'Alguer (Sardenya).

Durant molts d'anys, s'ha atri-

buit a Sant Augustí una homilia que, des de la baixa Edat Mitjana, es llegia la vígilia de Nadal per convèncer de la venguda del Messies als que no eren cristians.

Amb la mateixa finalitat, eren usats els testimonis de personatges de l'Antic Testament i de l'Evangelí, però, així mateix, del món del paganisme: Virgili i Nabucodonosor; i, en especial, la Sibila d'Eritrea, de la ciutat de Jònia a l'Àsia Menor, que cridà l'atenció de molts autors cristians, perquè, en efecte, l'original grec de l'oracle d'aquest sibil·la concorda en més d'un punt amb les prediccions apocalíptiques dels evangelis sinòptics i forma un acròstic de significat cristià; és a dir, les lletres inicials dels 27 versos hexamètres; amb els mots JESUCRIST FILL I DÉU SALVADOR.

Eren els versicles del *Judicii signum* invocats per Constantí en el Concili de Nicea (325 d.C.). Els versos sibil·lins varen ser traduïts en llatí.

La versió catalana, força literal de la traducció llatina, que presenta Sant Agustí és la següent:

La Sibila, dibuix des d'una xilografia antiga

*Senyal del judici: la terra es remullarà de suor.
 Del cel vindrà el Rei immortal futur
 i es presentarà en la carn per judicar el món.
 D'aquí que veuran el Déu altíssim amb els sants
 l'incrèdul i el feel a la fi del temps.
 Es presentaran les ànimes en la carn per esser judicades
 mentre jeu el món sense conrar dins espessos batzers.
 Els homes rebutjaran els simulacres i tots els tresors;
 el foc inquisidor abrasarà les terres, la mar i el cel,
 esfondrarà les portes de l'Avern horrible.
 Però la llum resplendirà plenament per a tots els sants,
 la flama eterna cremarà els impius.
 Aleshores cadascú, descobrint els actes ocults,
 confessarà els secrets
 i Déu obrirà els interiors a la llum.
 Llavors serà el plant, tots cruixiran de dents.
 El sol perd la resplendor i fineix l'estol dels astres.
 El cel farà voltes i morirà la claror de la lluna.
 Abatrà els turons i aixecarà les valls des de les profunditats.
 No hi haurà res d'alt o sublim en els afers dels homes.
 Les muntanyes s'anivellaran amb els camps
 i s'acabaran els blaus oceans, la terra destrossada perirà.
 Igualment les fonts i els rius seran torrats pel foc.
 Aleshores la trompeta, de de dalt del món,
 farà davallar el seu so trist,
 planyent el crim miserable i els sofriments diversos,
 i la terra, esventrant-se, mostrarà el caos del tàrtar.
 I aquí davant el Senyor compareixeran els reis alhora.
 Del cel davallarà un riu de foc i sofre.*

Vaticini terrible! Però força concordant amb el cataclisme apocalíptic anunciat pels darrers dies als evangelis sinòptics (Mt 24,4-12; Mc 13, 5-32; Lc 17, 20-37; 21, 8-33).

L'oracle d'Eritrea no podia deixar d'impressionar als autors cristians com l'apologista Lactanci, l'historiador Eusebi o el teòleg Agustí. És natural també que els medievals se'n meravellassen ferm de la Sibil·la Eritrea i que, plens d'espant i amb calfreds, els homes del *Dies irae* tenguessin delit d'escoltar el cant de la Sibil·la. El testimoni més antic que conservam del cant de la Sibil·la és un manuscrit visigòtic de la catedral de Còrdova, escrit devers l'any 960, que pertany a la litúrgia mossàrab. També del segle X és el manuscrit de litúrgia hispànica o mossàrab de Ripoll que presenta per primera vegada el cant de la Sibil·la a Catalunya amb notació aquitana gregoriana. Sembla que la versió catalana no es va fer directament sobre el text llatí, sinó sobre una versió adaptada en llengua occitana. Aquesta representació cantada es va estendre per Catalunya, on subsistí fins el segle XVI. I, després de la conquesta, 1229, com tants d'altres elements litúrgics, passà a Mallorca on ha perdurat fins avui.

Agustí Aguiló

Agustí Aguiló i Bordoy

Nascut a Palma (1954), és titulat en violí, guitarra i direcció d'orquestra. Va fer els estudis d'harmonia, contrapunt i fuga amb el compositor Antoni Matheu. Un cop feta la carrera de composició, i becat pel Govern Balear, realitzà estudis amb Manuel Galduf al Conservatori Superior de València i obtingué el títol de director d'orquestra; féu estudis de perfeccionament al Conservatori Superior de Madrid amb Antoni Ros Marbà i n'ha realitzat de música de cambra i de direcció de cors amb Roger Lowenguth, Víctor Martín, Jordi Casas i Angelo Gilardino.

Ha dirigit l'Orquestra Simfònica Dell'Emilia-Romagna Arturo Toscanini de Parma a Itàlia; l'Orquestra Simfònica de València, la Kammerorchester Santa Maria de Lucerna a Suïssa, l'Orquestra Simfònica de les Balears, l'Orquestra Bètica de Sevilla i l'Orquestra de cambra del Conservatori Superior de Sevilla. L'any 1981, va fundar l'Orquestra de Cambra Pro-Art i, a continuació, l'Orquestra de Cambra Solistes de Mallorca, que dirigeix en l'actualitat.

Va col·laborar com a director convidat de l'Orquestra Simfònica de les Balears a la VI Trobada de Corals que tengué lloc a l'Auditori de Palma, on interpretà el *Glòria* de Vivaldi.

És membre de la Comissió de l'Encontre de Compositors-Fundació ACA i director titular del Conjunt Instrumental Encontres, orientat a la difusió de música contemporània.

R.

Fundació
Àrea Creació Acústica
Son Bielí · Búger

J.M. Thomàs, *Elegia a Miquel Ferrà*

1948 Andantí sostenuto

KIVAS

Solo

TOTTI

Vindrà un jorn, -sols Déu el sap- que a la llum d'a-na-al-ba gri-sa,
 d'a-na-al-ba gri-sa, Fi-ni-rà la pas-si-o
 -quina pás-qua-a-do-lo-ri-da!- hi haurà cen-dra-en-lots els cors,
 a-pa-gats els focs de l'i-ra, ³⁰TOTTI ⁽⁹⁾ do-re-si-du-la-si
 a-pa-gats els focs de l'i-ra.
 Un buf d'ai-re-es-fon-dra-rà, un buf d'ai-re, un buf d'ai-re-es-fon-dra-
 rà els cas-tells de la mon-ti-da i la nu-a-ve-ri-tat Cri-lla-rà de llum ves-
 ti-da, Cri-lla-rà de llum ves-ti-da. ⁵⁰ ⁵⁵
 Vin-arà un jorn, ah! Vindrà un
 jorn, vindrà un jorn, Déu el sap...

Partitura original de l'Elegia a Miquel Ferrà de Joan Maria Thomàs, feta a mà i amb llapis

La partitura que us presentam és una elegia musicada l'any 1948 per J. M. Thomàs amb motiu de la mort de Miquel Ferrà, succeïda a finals de 1947. Joan Maria Thomàs aprofita una estrofa del poema *L'estel* de Ferrà, escrit en temps de la guerra civil i exemplificació del seus principis. El compositor era amic de Miquel Ferrà, qui, amb motiu d'un concert de la Capella Clàssica al Teatre Principal, l'any 1933 havia escrit l'article *Una festa perfecta* en el que elogiava la tasca de J. M. Thomàs relacionant-lo amb la tradició musical illenca des d'Antoni Noguera i el Saló Beethoven, passant per la Capella de Manacor fins arribar a Baltasar Samper –que també era amic seu– i al mateix Thomàs. Miquel Ferrà agermanava aquesta tradició musical mallorquina amb la poètica que havia donat l'Escola Mallorquina, amb poetes com Costa i Alcover, i a la qual s'adcrivia ell mateix.

Francesc Lladó i Rotger

S'Esclop

Quadern cultural

Llinatges: .....
Nom: .....
Data de naixement: .....
Adreça (Carrer/plaça) .....
Població: ..... Codi postal: .....
Telèfon: ..... Fax: .....
E-mail: .....

Em subscric a *S'Esclop Quadern cultural* per sis números, a partir del núm.5, raó per la qual:

- A) Us tramet un xec per valor de 13,50 € a nom de *S'Esclop*
- B) Us adjunt fotocòpia d'ingrés de 13,50 € a nom de *S'Esclop* en el compte corrent 0182-1279-18-020.15 22 335 del BBVA (Bulevar de Peguera, 07160 Peguera, Calvià, Mallorca).

Si voleu rebre números anteriors al 5, posau-vos en contacte amb *S'Esclop*.

Data: .....

Signatura: .....

Enviau-nos aquesta butlleta amb el xec (opció A) o el justificant de l'ingrés (opció B) a l'adreça postal:

S'Esclop

Quadern cultural

Apartat de Correus núm. 332,
07181 Palmanova (Mallorca).

INCERTA VIDA

*Som vulnerables,
 com un nadó deixat a la intempèrie,
 com una fina llenca de gel, en una bassa,
 amenaçada pel roc d'un vailet,
 com, a la clariana d'un bosc, un cervatell.
 Tots compartim l'atzar de la vida: corrent
 de sang, que ha de glaçar-se, parpelleig
 d'uns ulls, sota la cúpula immutable
 del cel. Diem paraules de perdó,
 com en un somni; ens estimem a cegues;
 tenim por de la mort: som tots un rostre
 sense defensa, un frèvol paravent.*

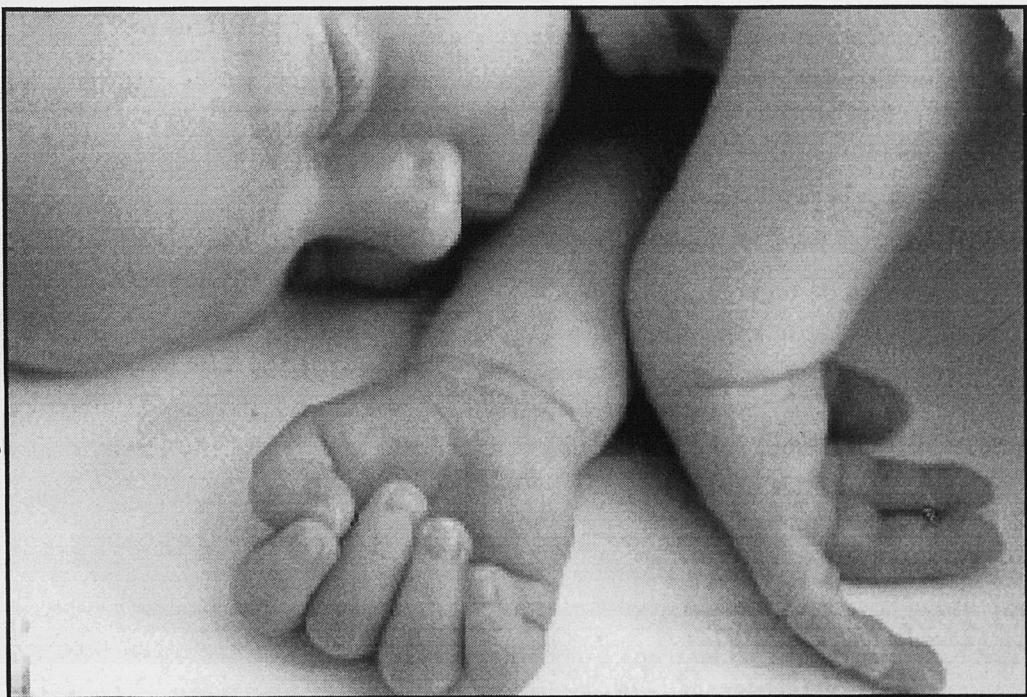
CÈRCOL

*Sóc un infant desmanegat... I l'altre
 és com un cercol: pels carrers deserts
 el faig rodar, en la migdiada; el ferro
 dringa, damunt escantellades lloses.
 L'ésser de l'altre se m'escapa. Miro,
 a la sala, l'esfera nacrada del rellotge,
 i les agulles marquen la mitjanit. Tot calla,
 i el mirall, entelat, reflecteix solament
 un cos poruc, amb els angles que s'esborren.*

Jordi Pàmias

*De Narcís i l'altre
 Edicions 62-Empúries,
 Barcelona, 2001.*

Nadó, fotografia de Miquel J. Servera

Projecte

Cap a la reixa de l'ombra
 me'n vull anar amb el cos
 teu, groc de sol i molt cert.
 Serà del somni fregat
 la punta de la tendresa
 amb la qual, llisa, la nit
 perbocarà, de foc, l'alba.

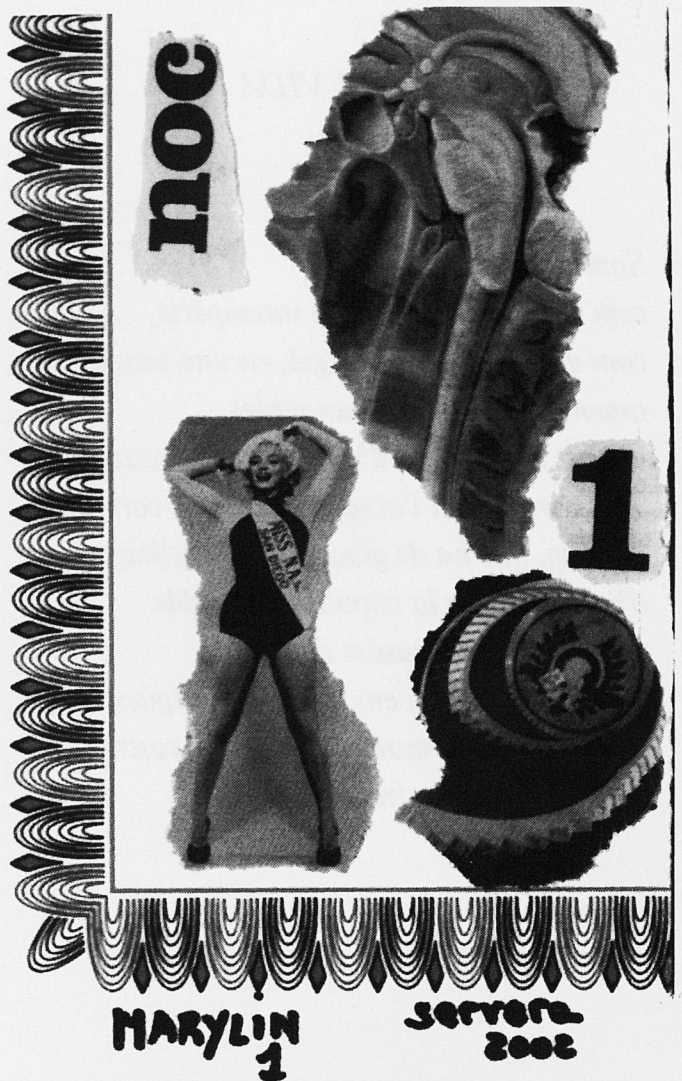
L'ocell de foc

Abans de totes les vocals, on eres?
 Abans, més tard, i sense el foc, on eres?
 Abans de la primera llum, on eres?
 Abans d'entrar dins la negror, on eres?
 Abans de rompre's l'únic cel, on eres?
 Abans de les respostes, desesperes?
 Abans del desesper primer, on eres?

Cova

Cova que trenca, dolç, el pensament.
 Que va, que puja a la paret del món.
 Que m'envolta, a les fosques, lluminosa.
 De sobte, testimoni de tenebra,
 o tal vegada de la soletat.
 Quan les paruaes són el foc i el vent.
 Quan, convidat, regressarà el mal vespre
 de les oblidades, tancades hores.

Del l'obra inèdita *Llengua Mortal*
Bartomeu Ribes

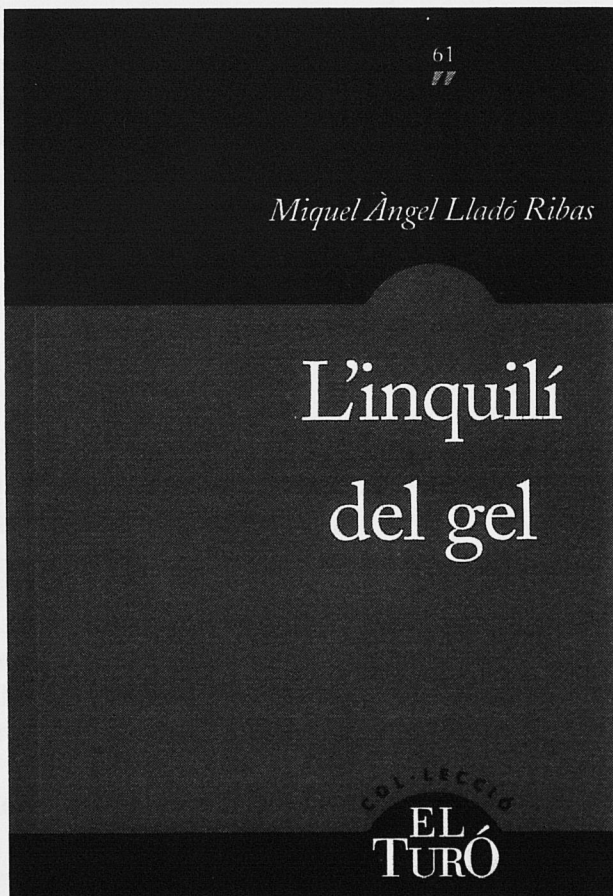
Gaspar Servera, Sèrie Marilyn, 1
Collage sobre cartró imprès (2002)

Bartomeu Ribes i Guasch
 (Eivissa, 1959). Ha publicat *Vint-i-cinc poemes illencs*, (*Premi Baladre*, 1979), *Agrupament de la peresa* (premi ex-aequo *Illa de Formentera 2001*) i *Temps*, pintura mental dins la col·lecció *El Turó de la Fundació "SA NOSTRA"*, 2002.

*Cortesia***DISCULPAU.**

No hauríeu vist per aquí
algú així,
més aviat menut,
corrent cap a la porta?

Avisau-me si passa.
I, per favor,
no li barreu el camí
ni el repreneu:
com vosaltres,
fa estona que el cerca.

a e i o u

A MI no m'importa gaire
que hagi decidit
-ni que sigui momentàniament-
instal·lar-te entre
les còmodes parets del silenci.

A mi el que m'importa
és que em miris,
que m'encalcis
per dins els laberints
insondables
de la teva imaginació,
que em convidis
als teus àpats
de galetes i aigua fresca,
que pronunciïs el meu nom
clarament i diàfana,
que foragitis l'espant
de les fosques cel·les
del pensament,
que trobis en nosaltres,
els qui t'estimam,
el consol i la calma,
que un dia assoleixis,
en fi,
l'Harmonia,
i que et sigui per sempre
dolça i fidel companya,
inseparable ja de tu
i del teu tendre esguard.

Miquel Àngel Lladó Ribas

De la 1a. part, titulada *Territori de silenci*,
de *L'inquilí del gel*, (Premi de Poesia
Guillem Colom i Ferrà, 2001). Publicada a la
col·lecció *El Turó*, Fundació SA NOSTRA, 2002

Pareu ara, criatures carnals!

Alceu l'esguard cap el vostre cor!

Sóm els Déus, Orfeu i Bacò, que tant us estimam.

Uns mots us volem adreçar,
que ens atabalau
pel vostre camí errat.

Heus aquí
els manaments
de sagrada condició
que al vostre enteniment volem sotmetre.

Lliurau-vos
a l'escalf inabastible de l'estel.

Foragitau somnis emmidonats,
educades derrotes.

Sotmeteu-vos
al conhort d'un amor
breu, tendre i rialler.

Sadolleu mantells i llençols
d'alquímies incertes.

L'engonal mulleu
del suc que s'obre a destraldades de cor
en nits mai petjades.

Els ulls i llavis esbadelleu
al qui al vostre costat
agombola secretes coincidències.

Trenqueu el carenat aliè
que us sotmet a un sol ritme.

Esbandiu a tots els vents
les paraules que agombolaren
el vostre naixement.
I mai apagueu el foc de la llar,
tengueu-lo sempre encès per a volsaltres
i pels qui arriben de mar enllà
i amb ells canteu les seves i les vostres cançons.

Fidels, però, sigueu al demble ferreny
de la vostra llavor.

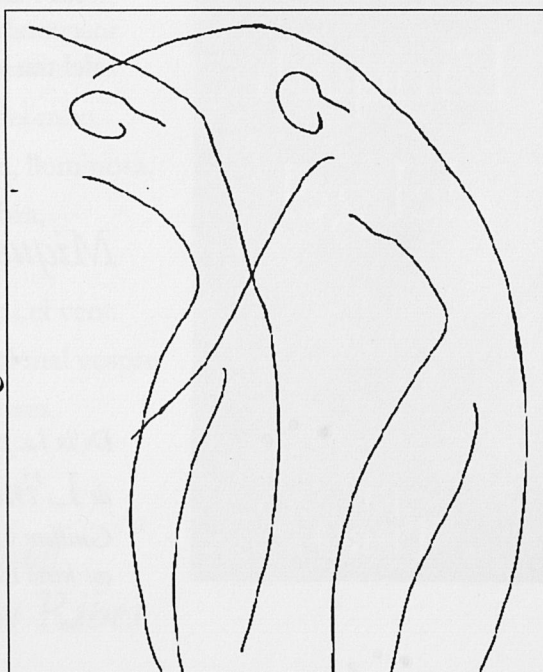
I és veritat
que coneixem la vostra mortal
condició i els vostres temps
que tant us afeixuguen.

Que peniu més pel gaudiment
dels privilegis que us fan humans
que per furgar-vos la vida i fins i tot la carn
amb ferros, paraules i pensaments.

I perquè en som sabedors,
una vegada més,
el vi us donam

Vessau-lo
sobre el tirany dels vostres llavis,
fills de l'univers,
germans de la terra.
Beveu i sereu, per una guspira del que dieu temps,
immortals.
Beveu i feis de cada glop un infantament de llum.

Beveu.

Antoni Joan Fuster

Esbós de Yolanda Rodríguez

COMPANY

Teixeix un coixí per a mi,
omple'l de plomes.
Encercla d'espelmes la son
i vetlla'm.

Sóc pobra de pell.
Mostro nua la carn
i arborescents les venes
quan es despleguen
en saba boja,
quan pugen els fluxos
fins els ulls
degotant regalims
de cabells dolços,
cabell d'àngel en carabassa agra,
massa plena de polpa,
sucosa massa.

Fins les orelles el degotís,
fins el nas l'essència,
i el gust que s'estavella en boca
netejan-la de malsons
quan tu t'hi aboques.

Guarda les meves parpelles
amb el tel del teu bes
i quan me'n vagi,
queda't, de la tendresa,
només el nacre.

SILEN©I

Existeix una intuïció de silenci
un poderós atansament cap el no res,
la predisposició exacta a ser natura
i sentir sobre la pell que s'és

pas de núvol
silenci de bosc
palp de neu quan cau a terra
força d'arrel que creix dins la fosca.

Silenci.

Veus totes que tronen
marcant el límit
entre el dins i el fora,
entre l'ésser i el sobreviure.

Rainelda Palerm, pastel sobre paper blanc

DI©

Dic "ONA" quan la boca s'endolceix
amb paraules rodones com un ventre.

Dic "TERRA" quan la ma s'encorba
plena d'ombra d'arrel i llum de brot.

Dic "CEL" perquè en la saviesa
són segurs els camins dels estels.

Dic "AMOR" quan no queda més
que la serp calenta
i un desig que creix cap a l'infinit.

Àngels Cardona

CRISTALERIA
PEREZ SABATER

Telèfons : Paco 600 44 44 27,

José 607 98 45 97,

Toni 607 98 46 97.

*Carrer de Son Magraner, núm. 4
Son Espanyol, (07120 Palma)*

Fax 971 439001

Taller
aluminio

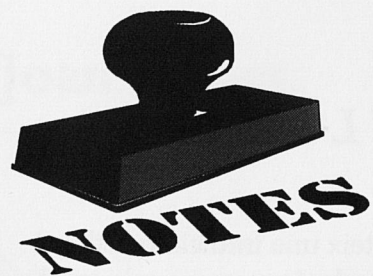

CRISTALERIA
PEREZ SABATER

☎ 971 43 84 33

**Escoltau cada dissabte,
a les tres de l'horabaixa,
per Ràdio Calvià,
el programa cultural
Arrels. S'emet per la
la freqüència 107.4**

*Si arriben escrits per a la seva publicació,
hauran d'anar signats amb nom i llinatges.
A més de la signatura, inclouran el document
d'identitat, l'adreça i un telèfon de contacte.
Si es tractàs de l'escrit d'un col·lectiu, l'haurà
de signar un dels seus components que se'n
responsabilitzarà. S'Esclop no tornarà
cap original no sol·licitat i
es reserva els criteris de selecció.*

R.

Tors, fotografia de Miquel J. Servera

Miquel J. Servera i Jaume, (Palma, 1957). Estudià Art Contemporani i Art Fotogràfic. Aconseguí el primer Premi de Fotografia del Bripac, 1979, a Alcalà de Henares. Va estudiar a l'Escola d'Arts i Oficis de Palma de Mallorca.

Per a Josep Antoni i Beatrice

Für Josep Antoni und Beatrice

SILENCIS

*Pels penyalars s'esllavissen silencis.
 Silencis de fullaraca d'alzines.
 Alzines anacorètiques mediten.
 Mediten i adoren el sol ixent.
 Sol ixent que boires i núvols deixaten.
 Deixaten cingles que engendren barrancs.
 Barrancs aixopluguen Amets i diables.
 Diables i Amets espaordeixen minyones.
 Minyones saltironen i grimpen marges.
 Marges curulls d'esbarzers exuberants.*

*Exuberants silencis.
 Silencis exuberants.*

Juny de 1997

STILLE

*Über die Felsen gleitet Stille.
 Stille der Steineichenwälder.
 Anachorestische Steineichen meditieren.
 Meditieren und beten zur aufgehenden Sonne.
 Nebelschwaden und Wolken verschleiern die Morgensonne.
 Verschleiern Klippen die Schluchten gebären.
 Schluchten behausen Geister und Teufel.
 Teufel und Geister erschrecken junge Mädchen.
 Mädchen spielen und erklimmen Terrassenmauern.
 Mauern überzogen von wucherndem Brombeergestrüpp.*

*Im Gestrüpp wucherne Stille,
 vollkommene Stille.*

Juni 1997

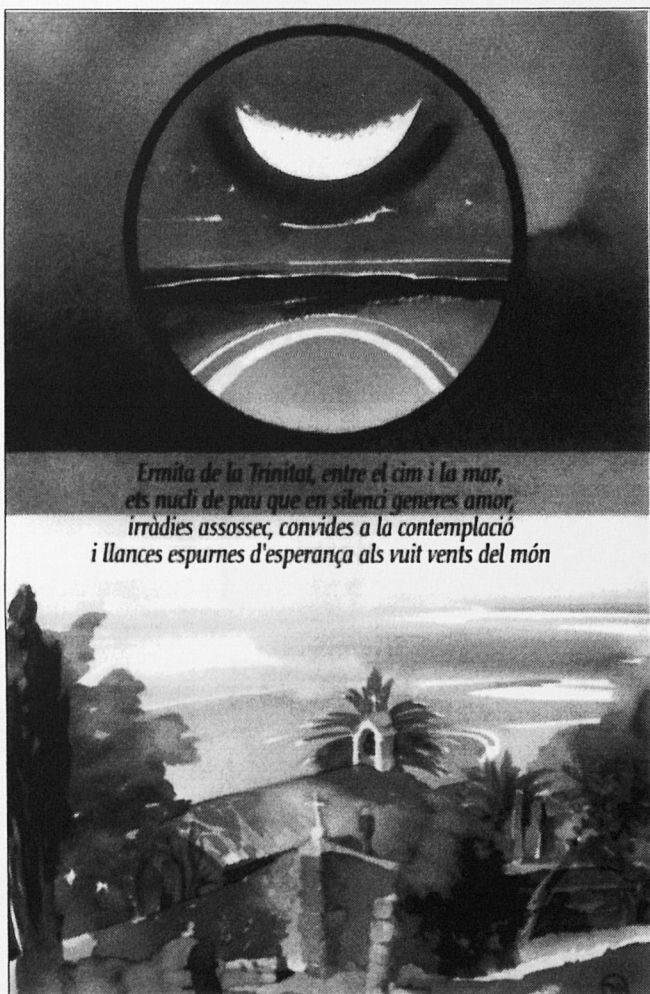
Traducció: **Beatrice Goecker**

ERMITA DE LA TRINITAT

*Ermita de la Trinitat, entre el cim i la mar,
 ets nucli de pau que en silenci generes amor,
 irradies assossec, convides a la contemplació
 i llances espurnes d'esperança als vuit vents del món.*

EINSIEDELEI DER DREIFALTIGKEIT

*Einsiedelei der Dreifaltigkeit
 zwischen Felshang und Meer.
 Du bist der Nabel des Friedens
 der die Liebe aus tiefster Ruhe gebiert.
 Der wie Sonnenstrahlen
 Herzenswaerme verstroemt.
 Du zeigst uns den Weg
 zu innerer Einkehr.
 Wie Pfeile schickest Du Hoffnung
 in die Welt.*

Traducció: **Beate Hanel**

*Ermita de la Trinitat, entre el cim i la mar,
 ets nucli de pau que en silenci generes amor,
 irradies assossec, convides a la contemplació
 i llances espurnes d'esperança als vuit vents del món*

L'ermita de la Santíssima Trinitat, Valldemossa (Mallorca). Les aquarel·les de l'ermita i de la rossasa són obra de Nils Burwitz. El vitrall es va fer a Tannusstein (Alemanya) als tallers de W. Derix.

Aquests dos poemes foren fets amb motiu de la benedicció d'una rosassa, obra de Nils Burwitz i donada per la família Serrano Goecker, a l'ermita de la Trinitat de Valldemossa.

Antònia Serrano

Era ben hora !

El vaixell de la lucidesa
fa aigua pels quatre costats.

++

L'atzar no existeix.
En un article
ho dic així,

I desaparareix, un cop publicat,
el següent fragment
"...desitgen mantenir estructures que a alguns ens
produceixen estupor, com escola, estat, família, moral
i religió, etc. Caldria parlar de recuperar..."

++

SOM DINS UNA CARA OCULTA
PROVEÏT D'UNA PILA ELÈCTRICA
TOTALMENT OXIDADA

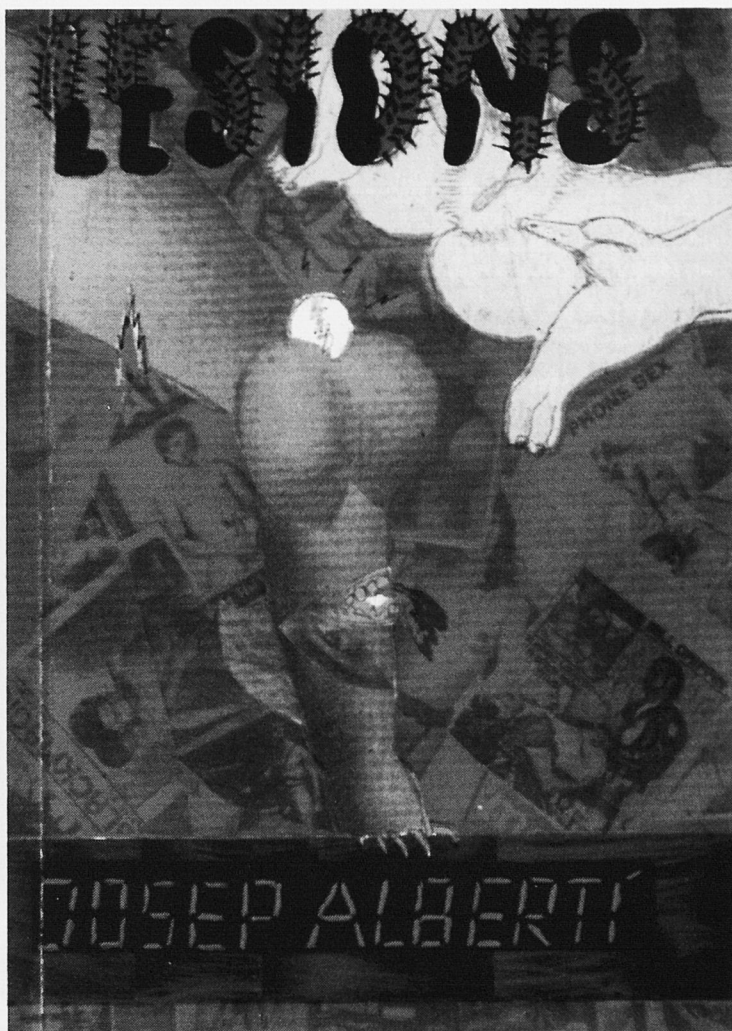
++

"Les rois ne touchent pas aux portes.
Ils ne connaissent pas ce bonheur"
digué Francis Ponge.

Tanmateix n'hi ha uns altres
que tampoc no toquen
a les portes:
aquells qui les han d'obrir
d'una revolada
per trobar-hi els qui s'amaguen
-escarrufats de l'horror del seu temps-
darrera elles

De la part titulada Aire Condicionat de Lesions

Josep Albertí

*Coberta de Lesions, dissenyada per Bartomeu Cabot (1982).
Llibre de Josep Albertí, "Editat a Hollywood / La Ciutat de
Mallorca, 1982, Edició falsificada del Taller Lluetàtic". A la
justificació del tiratge, deia: "D'aquest llibre se n'ha fet una
edició de 1.000.000 d'exemplars, numerats i signats per l'autor,
per gaudi i profit dels col·leccionistes. Aquest és l'exemplar
1.000.001."*

Josep Albertí Morey (Capdepera, 1950). És l'autor d'un estudi sobre la poesia de Blai Bonet i dels poemaris *Modus Vivendi* (1971), *Aliorna* (1974), *Era plena de canoes* (1977). Obtingué el Blanquerna de poesia, Manacor 1970, i el Premi Ciutat de Granollers, 1976. Juntament amb altres escriptors i artistes, (Miquel Barceló, Bartomeu Cabot, Gabriel Mesquida, Damià Pons, Àngel Terron, etcètera) del moviment **Nova Plàstica de Mallorca**, pretenia trencar amb la tradició academicista local, canviar el llenguatge i la funció de l'art i entroncar amb els moviments avantguardistes. Josep Albertí fou un dels fundadors de **Taller Lluetàtic**, (1976), del que sorgí una important obra gràfica i publicacions, com *Blanc d'ou*; i així mateix participa en el *Correu de Son Coc*.

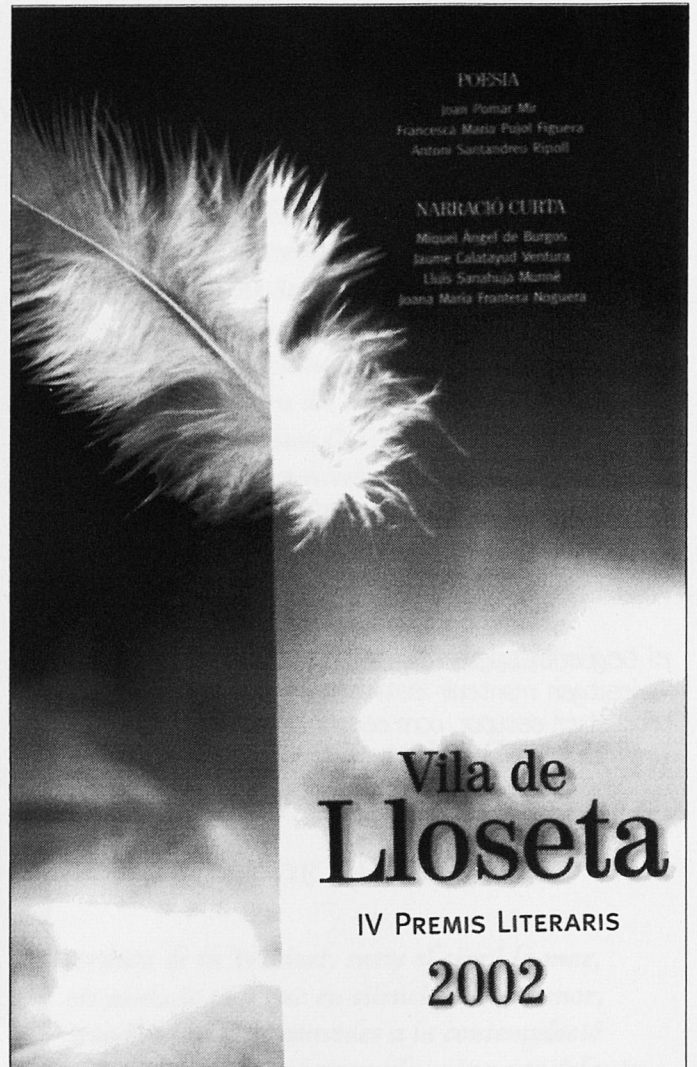

El solc dels anys

Un brot, un ull, un bri.
 Un jorn, d'un sol ben alt i grat,
 surt del seu cau, el cap ja treu
 i un plor, és el seu so més sa.
 El pas, mig tort, i cau
 de cul. Un pas més, peu fit, dret com un fus.
 Les "ins" i les "ans", les dents,
 els mocs i els mots,
 els cants...
 Tec i pam. Xut i gol.
 Un xap, un bony, un tall.
 Un tres o un sis, la fi del curs,
 el bany a mar, d'un blau, d'un verd...
 Un clic, un xat, i més tard -qui sap? -
 El casc i fum. I gas, a cent o més.
 Les nits amb trull, un dau de gel
 -amb suc- i un clot de set.
 Un rock, un rap, amb molts de bots,
 i sords, i cecs... Una mà al coll, un bes,
 cinc dits pel cau dels pits. El cap pren per un vent,
 el cos no sap què fer. Més forts que un mac, la sang
 que bull.
 Un tros de pa, dos pics de vi.
 Un forc de franc, quan cal.
 Cap any no és curt, ni llarg.
 El cranc del temps, fa lloc, i és
 com el vol blanc de l'au -i alt!-.
 Com un tren que brun,
 com un tro, i un llamp.

Un brot, un ull, un bri.
 El torn ja és teu. El tuf
 de carn de vas no és prop.
 Ni lluny... El solc dels anys
 és dret, és un pou ple,
 un ble de llum que cerc...

Joan Pomar Mir

“En un acte auster i senzill, com correspon a un esdeveniment literari, i que la complicitat entre els àcolits féu càlid i familiar, es presentà el volum que conté les obres dels set escriptors guanyadors en la convocatòria dels IV Premis Vila de Lloseta de poesia i narració curta. Uns premis que tenen, estic segur, la intenció i la voluntat d'estimular l'acte creatiu, i, alhora, encoratjar aquells que defugint el defalliment, s'esmercen a construir els fonaments de les seves literatures.

Alguns dels autors feren un breu itinerari pels versos dels seus reculls, entre ells en Joan Pomar Mir, de Campos, guanyador del primer premi de poesia amb El solc dels anys. Tot i que n'he de fer una lectura més acurada, la seva veu me suggerí la d'un poeta arrelat a la seva terra més propera, a les geografies que assaonen les paraules a les golfes de la memòria, a les toponímies que han bastit la seva identitat. Hi ha en els seus poemes, fets de vers i de prosa poètica, l'esforç per abastar, sense renunciar a cap de les influències que l'han enriquit, la pròpia veu, aquella que es construeix per dir, finalment, allò que només ell pot dir o mai no serà dit, i, alhora, la necessitat d'espargir les vides essencials del seu trajecte”.

Lluís Maicas

(Fragment de *Quadern de viatge,*
Diari de Balears (17-IX-2002))

DESIGS

*Per una nit d'abril inoblidable
on el Pi de Formentor—carregat d'emoció—
feia sentir l'innocència d'un moment perpetu,
traduint els sentiments del goig i del plaer
en molta d'amistat ... en vertadera Amistat.*

Voldria parlar amb els déus del meu somni
per explicar-lis la confusió del meu pensament;
llagrimejar amb els àngels nocturns
per viure el moment secret del despertar
i així, poder descobrir aquells camins
que els déus, a trenc d'alba, solen amagar.

Voldria parlar amb mi mateix, un instant,
i tractar així, de tutejar al desconegut
que des de fa poc, porto dintre meu;
pronunciar la paraula sagrada
amb tot el que té d'eternitat
perquè aquells dimonis, tinguin enveja
i es mortifiquin de les seves maleïdes gestes.

Voldria ésser jo mateix, el meu propi déu,
la meva pròpia mentida, el meu propi desig,
el meu propi sexe, el teu propi sexe,
el meu propi pensament, el teu propi pensament.
Jo mateix. Tu mateix.
Sempre Tu i Jo, Jo i Tu.

Voldria ésser la pròpia paraula sagrada
i volar com un ocell anunciant la teva perfecció
portant el teu somriure, el teu silenci
i el teu goig a totes parts.

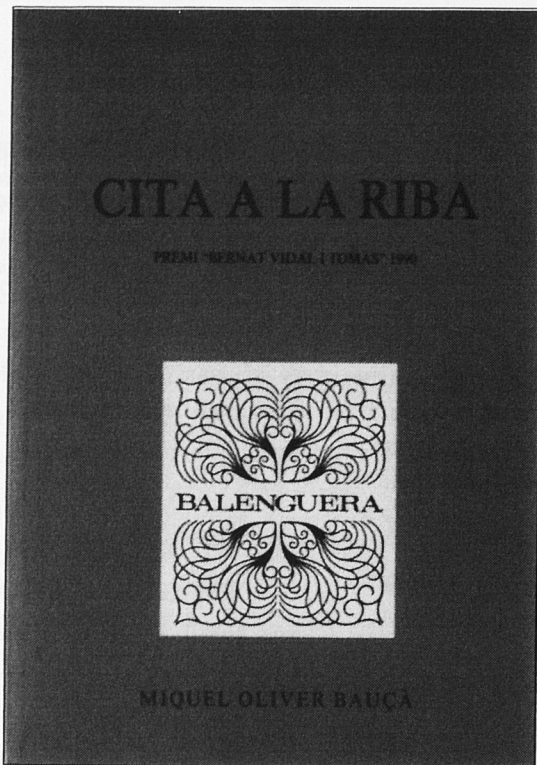
Voldria gaudir de la teva presència,
observar els detalls de la teva grandesa
per tenir el teu alè i definir, tal vegada,
el teu anhel secret, que tan sols, jo,
només,
puc saber, comprendre i complaure.

Voldria ésser,
els teus ulls,
la teva mirada,
per sentir aquest instant íntim
que té molt d'intensitat innocent
que tan sols, de nit, el déus entenen,
i que tan sols, en silenci, accepten.

Maties Tugores i Garau

Premi Bernat Vidal i Tomàs, 1990

XI

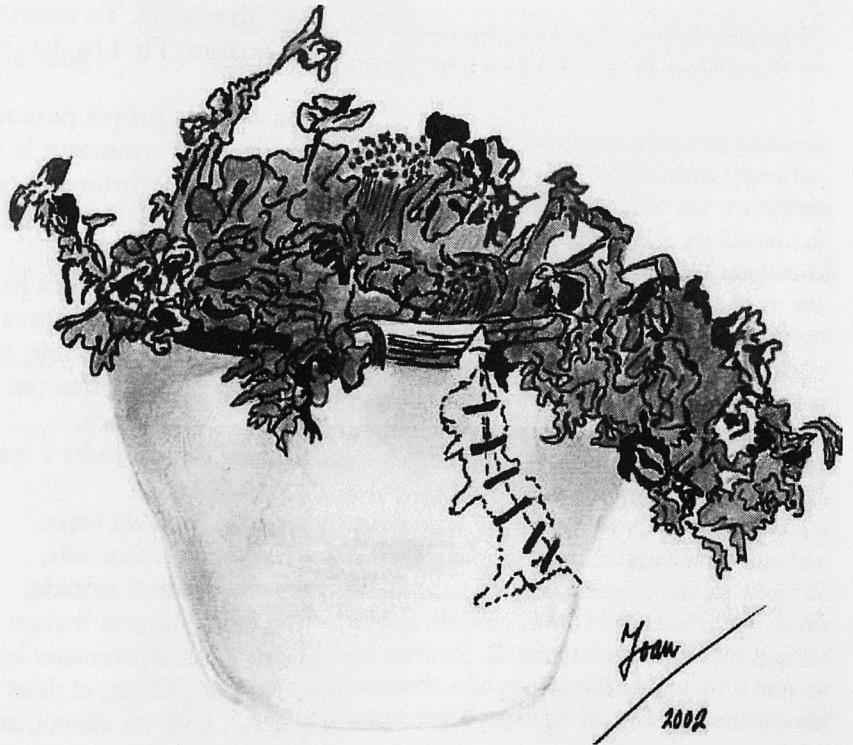
Hem vist damunt la mar les fustes mortes
 d'un vell vaixell ballant la lentitud
 o la follia de l'embat marí.
 Hem vist damunt la mar vagar les ombres
 d'un vell amor ballant l'embat del temps
 com una simfonia adolorida
 al fons d'aquest no-res, d'aquest espai
 que sustenta només passats naufragis.
 Hem vist damunt la mar les roses blanques
 que no s'han esfullat com un presagi
 a contrallum, com un petit miracle
 que vingués a renéixer aquest instant.
 Hem vist damunt la mar les amors nostres,
 desesperat intent de permanència.

Miquel Oliver Bauça

De *Cita a la Riba*, Ed. Moll, Mallorca, 1990

IV

No empris les paraules. El llenguatge
 voldrà sotmetre aquest silenci d'home
 i mira, aquesta tarda, com les ones
 no parlen i acaronen suaument
 la pell de la roca; mira aquest crepuscle
 envermellit de tendresa ajuntar-se
 en còpula plàcida i ardentíssima
 fins a deixar-se anorrear, subtil,
 dins el fremit d'aquesta mar amiga.
 Parlaran els silencis de les mans
 quan callin les paraules. Ja els teus llavis,
 mar infinita, absorbeixen suaus
 el cant silent d'aquest íntim contacte
 en un suprem esglai de plenitud.

la mordaça a la boca
la sivella ben estreta
al darrer forat
de la corretja
les sabates fermades
cecs els ulls
al grop de la fusta
cap forat de pany

fosca arrel
deslligant
ales vermelles
sense cap vol
alliberada
bellesa
mortal

la suor freda
les llàgrimes transparents
la sang roja
els claus negres
cap remordiment
en ells penjat

cuirassa de gel
l'ardor ja no m'enrampa
no cal que en mi juguis
amagat dins la mànega
duc l'as d'ossos guardat

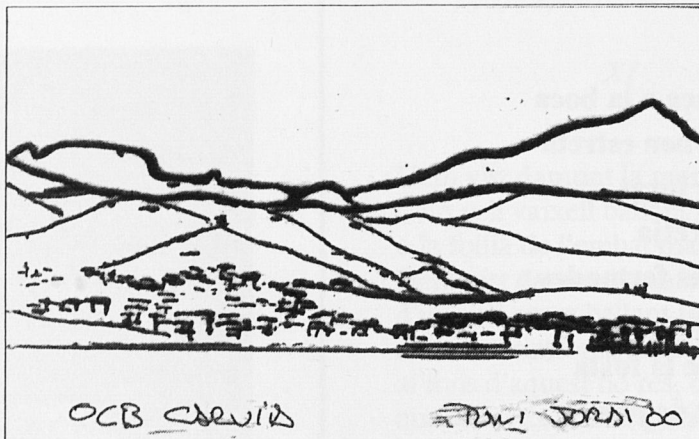
batec del cor
maror de sang
a l'escorça
de la pell
osques
la destrelada
dels teus ulls
absents

la navalla en la mà
sabó a la barra
espant als ulls
l'enemic armat
en el mirall

Jaume Mesquida i Sansó

Del poemari inèdit *Temps de Nafres*

OCB Calvià, gravat de Toni Jordi en planxa d'acer (2002).
Des de la plana de Son Verí (Llucmajor), es veu, a l'esquerra,
la mola de s'Esclop, el puig de na Bauçana, al mig, i, a la
dreta, el cim d'es Galatzó.

“S'Esclop i es Galatzó són muntanyes màgiques. Per elles caminà Aragó mentre aidat per la llum de fogueres i el tempteig de les estrelles mesuravà el meridià, fets celebrats en el famós poema de Miquel dels Sants Oliver. Aquest poema i el seu caràcter mític fa que aquest topònim ens sembli ben adient per recórrer el pas de la constel·lació literària amb esclops en lloc de sabates.”

(Llegenda de la capçalera de *S'Esclop*, núm. 1, 1a. època)

GALEUSCA a Mallorca

Del dia 7 al 10 de novembre, tindrà lloc al monestir de la Real de Palma la conferència anual GALEUSCA, que reuneix l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, l'Euskal Idazleen Elkartea i l'Asociación de Escritores en Lingua Galega.

El lema d'enguany és “Rompre fronteres” i està dedicat a la traducció. També mereixerà especial atenció la figura de Ramon Llull, que fou el primer traductor de la llengua catalana.

Les ponències previstes responen als següents títols:

-*La traducció: una forma d'elaboració de la pròpia literatura.*

-*GALEUSCA: espai de traducció (entorn a les dinàmiques de traducció entre les llengües).*

-*Rompre fronteres. Present i futur.*

Els actes es completaran amb una exposició de llibres, un recital, un recorregut per l'itinerari de Ramon Llull, i conferències de traductors internacionals i de prestigiosos lul·listes.

ASSOCIACIÓ D'
ESCRITORS
EN LLINGUA
CATALANES

Josep Coll Bardolet

MOLTS D'ANYS!

Josep Coll Bardolet

va néixer el 7 de novembre de 1912 a Campdevàrol, en el Ripollès.

L'any 1941, va decidir quedar-se a viure a l'Illa. L'any 1964, començaren els concerts d'estiu al Torrent de Pareis i, el 1988, la Coral Universitària de la UIB l'anomenà "cantaire d'honor" i s'edita *Vint anys de música coral al Torrent de Pareis*. L'any 1980, se li va fer una exposició antològica a Sa Llotja de Ciutat de Mallorca. L'any 1987, Valldemossa el va declarar fill adoptiu i, l'any 1989, al monestir de Lluc s'obrí una secció dedicada a la seva obra. En el decurs de la IX Festa Folklorica Cultural Mallorquina, celebrada a Son Ferriol (Palma), 1990, se li va retre homenatge per la seva aportació en la transmissió de la cultura tradicional amb els seus dibuixos i pintures. I, aquell mateix any, la Generalitat de Catalunya li va concedir la Creu de Sant Jordi.

Una balladora, del llibre J. Coll Bardolet, Guaixos, Aquarel·les i Dibuixos, amb textos de Dimitri Weiss i Gabriel Janer Manila, Palma 1990

Fotografía de Daniel Olmo

AIRE ACONDICIONADO, CAMARAS FRIGORIFICAS Y MANTENIMIENTO INTEGRAL

555 877 166 CALIMA 500
DOS PUNTOS 971 248 555

HUMICLIMA

SERVICIO Y GARANTIA

www.humiclima.com

ISO 9002

EQUIPAMIENTO HOTELERO

Cami Vell de Bunyola, 39 - Pol. Industrial Son Castelló - Palma de Mallorca - Tel. Oficinas 971 431 216 - S.A.C. 971 431 090 - Fax 971 200 228 - 971 754 751 - E-mail: humiclima@humiclima.com